

Да ги начертाकа кесмà лéсно въ йзлбйтено то наклонéнїе, ако наблюдаќа тóкмо прилични те на-сéкое брéме частици, и с8ществит. глагóлк.

„На токà скидѣтелствува и Славéнска та грамматика (кој то се надписува „сокрашёнїе Славéской ётимологи“ печатана въ Мóсква въ 1810 годѣ) на стран. 96. кој то говори таќо въ пérко то примѣчанїе. „Сослагател-, „ное наклоненіе ничемъ кромъ приба-, „вляемой частицы аще, и глагола есмъ, „неразличествуетъ отъ изявителнаго, „какъ видѣть можно изъ вышшаго при- „мѣра, по сему и не нужно здѣсь пола- „гать особенный образецъ онаго“

(38) Назначи зашто срѣдните глаголи въ трéто то єдинствено то лицè прїиматъ се-то отъ страдателната глагола, и стáватъ тогица като страдатели, ако и да не са. За- што говориме, лѣтѣвасе, зимѣвасе, знаесе, почивасе, оумирасе, спавасе, стáвасе, падасе, и проч. и тогајка вýватъ като безлични страдатели, којто сбóйство Греческий мзыкъ не- ма сир. не може да се начертатъ отъ срѣденъ глагола, личенъ страдателенъ, зашто не може никогдà да се рече оу нихъ угуаинетаи, ἀποθνήσκεται, θαυμάζεται, πίπτεται,